

hed og Retning. Der staaer udtryffeligt: det er vor Tanke ved at udbide Skolens Virksomhed i denne Retning, nemlig ved at stabe et Sted, hvor ældre og yngre Kunstnere kunne samles og mødes, for at danne Grundlaget for Samarbejde mellem Ældre og Yngre ogsaa paa dette Omaaade. Naar Skolen saaledes havde større og bedre Lokaler til sin Raadighed, vilde den desuden kunne støtte endnu en Side af den kunstneriske Virksomhed ved at hbe Tilstud til dem af de unge vordende Kunstnere, som i Kraft af en naturlig personlig Tilbøielighed gjerne vilde søge til en bestemt Lærer blandt de bedste kunstneriske Kræfter, til en eller anden dygtig Kunstner, hvis Syn paa Naturen særlig fængsler dem, og hvis Opfattelse og Kundskab de derfor gjerne vilde tilegne sig ved en direkte Undervisning. En sliq Impuls til Arbejdet vil altid indeholde den bedste Garanti for dets Alvor og for Studiernes Frugt, og Skolen vil derfor ogsaa paa dette Punkt være i Stand til at supplere den kunstneriske Opdragelse. Dette anse vi for at være dens Opgave, men for fuldtud at kunne løse den, vil den anførte Forøgelse af dens Midler være nødvendig. Der er altsaa fra vedkommende Kunstnere selv ikke lagt Skjul paa, at det, man vilde bruge Pengene til, ikke var en Fortsættelse af Skolen, men derimod en Udvidelse af Skolen til en Anstalt, som baade kunde samle yngre og ældre Kunstnere til ligefrem Uddannelse af Malere. Dette Andragende var Ministeriet den Gang særlig vel stemt for, Ministeriet gif ind paa det og tilfagde Skolen uden nogen Betingelse Undersøttelse. Dette skete tildels efter Opfordring fra Hæretallets Side i Finantsudvalget. I den Forhandling, der førtes med Udvalget den Gang, endes man med Ministeren om at optage denne forøgede Bevilling til Kunstskolen og at optage den udtryffeligt saaledes, at det blev anerkjendt, at det ikke var en forøget Bevilling til Skolen til nøgne Modeller, men derimod til en Udvidelse af Skolen, og derfor blev Finantslovsforslagets Text forandret saaledes, at der ikke kom til at staa: Skolen for nøgne Modeller, men til Skolen for Tegning. Desuden endes man om som Kompensation — den Gang var den høitærede Minister ikke bleven saa moralsk, at han ikke vilde have nogen Kompensation — at give den meget ærede Minister en Bevilling, som han forlangte til hdie Behandling til Frigjørelse af nogle Lokaler paa Charlottenborg. Denne Overenskomst blev da holdt, Lokalerne bleve bevilgede, og Skolen fik paa den Forudsætning, den selv havde bedt om med den ud-

tryffelige Betegnelse i Finantsloven, at det var til en anden Skole end den, som hidtil havde bestaaet — Altsammen Ministeren fuldstændig velbekjendt — det Tilstud, som den havde bedt om. Paa en Gang, to Aar efter, meddeler Ministeriet denne Skole, at det ikke agter at benytte dette Tilstud, at det agter at betinge Udbetalingen af hele Tilstudet af, at Skolen begrænder sin Virksomhed indenfor det Omraade, den oprindelig havde, nemlig Uvelsen efter nogen Model, og der søies den Betingelse til, at de, der optages, skulle have taget Udgangsexamen eller præsteret andet Modenhedsbevis. Der forlangtes ikke alene, at denne Skole skulde standse hele den Virksomhed, som den nu i en Række af Aar til fuld Tilfredsstillelse for Malerne, og uden at noget Menneffe har øvet nogenjomhelst nedsettende Kritik, har udfoldet, og afbrøde den for at gaa tilbage til, hvad den var for nogle Aar siden, da den var i sin første Begyndelse. Man har søiet til, at de, der skulde have Lov til at komme paa denne Skole for nogen Model, til hvilken Staten har bidraget, skulde underkaste sig Kontrol fra Akademiets eller Ministeriets Side, og det bliver vel det Samme; thi jeg antager ikke, at Ministeriet kan bedømme, om en Mand staaer paa det Modenhedstrin, der hører til at faae Udgangsbevis fra Akademiet; altsaa bliver Kontrollen jo fra Akademiets Side. Det er ikke blot uretfærdigt mod de vedkommende Kunstnere, men det er ogsaa i høi Grad hensynsløst mod hele vor kunstneriske Udvikling her hjemme. Der er ikke nogen Tvivl om, at Alt, hvad der kan bidrage til en friere Udvikling af vor Kunst eller de Forhold, hvorunder vor Kunst arbejder, maa enhver, der virkelig har Interesse for denne Kunsts Fremtid, arbejde for. Forholdene, som de i en Række af Aar have været her ved Akademiet, blive jo fra de fleste Kunstneres Side betragtede som uheldige, ikke fordi man paastaar, at Akademiet bestaar af uduelige Lærere, paa ingen Maade, men fordi man ikke kan lufte Dinene for, hvad der er en Ting, der altid følger af sig selv, at Akademiet repræsenterer en ganske bestemt særlig Kunstretning med Udelukkelse af andre Kunstretninger, og skal vor Kunst her hjemme nogenlunde kunne maale sig med Udlandets, maa den sandelig kunne tage imod den Befrugtning fra Udlandet, som ikke bydes den paa Akademiet. De Forhold, som var i gamle Dage, da Akademiet lededes af store fremragende Mænd, som Thorvaldsen og Eckersberg, eksistere ikke mere. Da kunde der være en vis Berettigelse til at sige: Ja, hvad her hjemme præsteres, er saa stort og europæisk anerkjendt, at vi maa kunne for-